

Nr 418

Av herr Nilsson, Hjalmar, m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 21 december 1945 (nr 823) om nöjesskatt.

De förslag, som avlämnats i Kungl. Maj:ts proposition nr 66/1957, hälsas med stor tillfredsställelse av icke minst det omfattande föreningsliv, vars verksamhet berörs av nöjesskattelättnaderna.

Motionärerna har emellertid fäst sig vid att vid omändring av principerna för stödet åt småbiograferna, som propositionen innehåller, har en sänkning skett av föreslaget stöd. Under det att utredningen föreslår 200 kr. nöjesskattefritt per vecka, vilket med ett nöjesskatteuttag på 38 % innebär 76 kr. per vecka, föreslås i propositionen 60 kr. i nöjesskatterabatt per vecka. Motionärerna är övertygade om att utredningen riktigt bedömt småbiografernas allvarliga läge och deras betydelse för bygdens trivsel.

Motionärerna anser att nöjesskatterabatten per vecka bör vara 75 kr.

Den avvägning i fråga om vilka biografer som skall erhålla föreslagen nöjesskatterabatt har skett så, att samtliga småbiografer, som ger högst tre föreställningar per vecka, fränsett barnmatinéer, erhåller rabatt. Det finns emellertid ett antal, sannolikt ca 100 biografer, som ger fyra föreställningar per vecka och som lockas till att minska antalet till tre för att komma i åtnjutande av föreslagen rabatt. Detta skulle innebära en given försämring för de orter, på vilka barnbiografer av nämnda slag f. n. finns.

Föreslagen nöjesskatterabatt bör enligt vår mening utgå för alla biografer, som ger fyra föreställningar eller mindre per vecka, fränsett barnmatiné.

I samma proposition föreslås, att nöjesskatten på biografer skall göras enhetlig till 38 %, så länge icke producentstödet för svensk film förändras. Sistnämnda förslag om producentandelssystemet måste självfallet ses i samband med de övriga förslag, som berör branschen i utredningens betänkande. Avviker man från producentandelssystemet med dess förslag om 35-procentig nöjesskatt och föreslår denna till 38 %, måste vissa i och för sig icke avsedda verkningar uppkomma. Departementschefen har riktigt nog förklarat, att 35-procentig generell nöjesskatt måste innebära, att en del biografer får höjd nöjesskatt, men dessa betecknas såsom undantagsfall. Detta är riktigt. Redan vid ett biljettpreis på kr. 1:50 uppnås jämvikt

mellan den nu gällande nöjesskatten och förslaget på 35 %. Helt annorlunda blir utfallet, om man räknar med 38 % genomgående skatt. Då måste man upp till ett prisläge på kr. 2:30 per biljett innan nöjesskatten börjar sjunka i jämförelse med nu gällande skatt. På prislägen under 2:20 uppstår en försämring. I sådant läge blir höjd nöjesskatt inte längre undantag utan regel för samtliga småbiografer med låga biljettpriser. Av en tillgänglig statistik för 618 av landets cirka 2 500 biografer framgår, att 285 skulle få höjd skatt. Av dessa ligger 22 i klass 3, som ger 4—7 föreställningar per vecka, under det att resten befinner sig bland landsbygdsbiografer, som ger tre eller mindre antal föreställningar per vecka. Dessa besvärligheter undgås i huvudsak, om en sänkning av nöjesskatten med ytterligare 1 % sker.

Beträffande filmstudios har utredningen föreslagit nöjesskattefrihet under det att i propositionen detta förslag avvisats. Eftersom filmstudios arbetar med medlemskort per år och visar äldre film, som ur kvalitetssynpunkter är av särskilt intresse, torde något kringgående av nöjesskatteförordningen, så att ordinär film visas i sådana sammanslutningar, icke vara att befara. Dessa studios har enligt motionärernas mening en mycket stor betydelse för spridande av känslan för socialt och konstnärligt kvalitativ film. Motionärerna anser därför att nöjesskatt icke skall uttagas på filmstudios.

Med anledning av vad ovan anförts får vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta

att nöjesskatterabatten enligt § 13 i förslaget till förordning om nöjesskatt måtte fastställas till 75 kr.,

att nöjesskatterabatt skall utgå till alla biografer, som ger fyra föreställningar eller mindre per vecka, fränsett barnmatiné,

att så länge producentandelssystemet icke genomförts fastställa nöjesskatten på biografbiljetter till 37 % samt

att nöjesskatt icke skall uttagas av filmstudios.

Stockholm den 11 mars 1957

E. Hjalmar Nilsson

Axel Mannerskantz

Sven E. Sundin

Nils B. Hansson

Lars Lindahl
